

Petr Zezulka (1963): Život si furt glosuju

Rozhlasový scénář (2020)

Autorky: Zuzana Pazderová, Nikol Dvořáková, Barbora Pavlásková, Marie Macháčková, Vanessa Šafaříková

žákyně 8. B šk. r. 2019/2020, ZŠ Vsetín, Trávníky

Vedení: Mgr. Andrea Chrobáková Lněničková, Ph.D.

ZUZKA

Petr Zezulka, narozený na Vsetíně v roce 1963, je frontman, textař a hlavně zpěvák valašské skupiny Ciment, která vznikla už roku 1987. K hardrockové a folkové kapele nezbytně patří texty psané valašským nářečím, tematicky orientované na běžnou všednodennost: lásku, práci, lidi, život.

VANESSA

Hudba Petra Zezulku provázela už od dětství. Pro zpěvákovy rodiče to byl zároveň způsob, jak výchovně docílit u nepříjemných věcí svého:

2:23 – 2:28

„Tak za to, že jsem se ostříhal u holiče na ježečka, tak jsem dostal za odměnu nějaký ten singlík.“

MARUŠKA

V šesté třídě přišel nápad se založením první kapely.

16:36- 16:46

„Tak ta první jednostrunná kapela se jmenovala Led Zezulín, jo a tu jsme měli s jedním kamarádem, vlastně jsme tam byli dva.“

BÁRA

Po základní škole nastupuje na Střední obchodní školu ve Vsetíně, kde se učil pro Jednotu, ale nesplňoval představu, jak by měl prodejce vypadat.

20:45- 21:03

„Chtěl jsem být samozřejmě taky mánička. Ovšem tam jsem narazil, protože vedení Jednoty byli velice konzervativní lidé. A já jsem na tom koberečku byl furt, takže se řešilo, že to furt nebylo dostatečně krátké.“

ZUZKA

Tehdy hrál v kapele Exploze, v níž se hraje už i na španělky, a příležitostně začal navštěvovat koncerty tzv. druhé kultury.

11:01- 11:17

„Jezdilo se na ty festivaly, takhle se to konávalo po vesnických hospodách, buď to rozeznali, nebo to nerozeznali, buď to vyšlo, nebo to nevyšlo, pod rouškou nějakých svateb nebo narozenin, se konaly takové věci.“

NIKY

Po vyučení nastupuje na povinnou vojnu, ale po měsíci se vrací domů – dostal modrou knížku – a tam ho zaskočí nečekaná návštěva.

22:57- 23:04

„Přišel jsem teda domů a zazvonily u mě čtyři, já jsem je od vidění trošku znal, mladší kluci.“

23:10- 23:17

„A oni zakládali rockovou skupinu, která si dala název Krátký proces.“

23:23- 23:32

„A přišli s tím, že vlastně ta Exploze už stejně není, a že teda by byli rádi, kdybych já tam teda nastoupil a zpíval jim tam.“

BÁRA

Byla to ale jen přechodová záležitost, která však vyústila v novou narychlo nazvanou skupinu – Skupina z Luhu, ze které se později stal základ Cimentu, hrající dodnes.

MARUŠKA

Samozřejmě život Petra Zezulky není jen o muzice, ale třeba taky o ranních procházkách po Vsetíně, tak nějak po skácelovsku: v hodině mezi psem a vlkem.

1:51:22 – 1:51:32

„Když byla ráno ještě tma, tak jsem dělal takový okruh po Vsetíně, hodinový. Bylo to ještě v rámci procházky kolem páté až šesté hodiny. Měl jsem dost volna.“

1:51:35 – 1:51:58

„A obešel jsem si všechny báby v těch trafikách. Těch trafik bylo po cestě sedm. Já jsem si to obešel od Luhu s Rybníky, vrátil jsem se zpátky kolem té Nádražní, jo. A pak jsem jel zpátky autobusem, s tím teda, že ono to bylo pro mě do jisté míry kulturní centrum, protože tam se vozily cédéčka, jako divídička, filmy.“

NIKY

Dnes už ale takových trafik moc není a to Petru Zezulkovi vadí. Byly symbolem lidských setkání:

1:48:41 – 1:48:55

„Ono to fakt spěje k tomu konzumu a spěje to k té materiální stránce života, tohleto, to, co člověka činí člověkem a co z nás lidi udělalo, se vypouští - a to je opravdu blbě a na to lidi prostě dojedou.“

VANESSA

Nakonec jsme se Petra Zezulky zeptaly, jestli má nějaký vzkaz pro dnešní generaci.

1:57:39 – 1:58:04

„Snad bych mladé generaci přál, aby byla tak trošku, jako jsme byli my, prostě aby začala komunikovat spolu víc ústně než přes sociální sítě, aby existovalo nějaké přátelství, kamarádství, veledůležité to věci k životu, bez toho život není život a pokud to nemáte, je konec.“